

לא - סיפור זה לא

שמה עאישא. פירושו בערבית: תר-ססת חיים. אך החיים לקחו הרבה מי-תסיסה. היא נולדה חרשת-אילמת. יום אחד ניכנס המוח לביתה. גם הוא לקח את חלקו: את אביה.

נשאר סביבה סבתא בת 83, אמא בת 60, אחות דבילית ואח לא ממושמע. עאישא היתה צריכה לפרנס את כל אלה.

אולם נותר לה עוד משהו: ידיים זריזות ומוח בריא. היא למדה לתפור, ונשי כפרה וכפרקע שבמשולש התחילו לספק לה עבודה.

עאישא תפרה אומנם שמלות יפות. אפילו כלות נהרו אליה. אלא שקשה היה ללקוחן. היה להסביר לה מה בדיוק הן רוצות. רק בתנועות ידיים אפשר היה להסביר לה, והן לא היו מומחיות לכך. לכן הפסיקו רבות מהן לתפור אצלה. המעטות שהמשיכו, באו לרוב מתוך רחמנות, ואמה ניסתה תמיד להיות המתרגמת של בתה. המשפחה חיה תה בודחק אבל בכבוד. אולם לפני זמן קצר איבדה המשפחה האומללה גם את מפר-נסתה וגם את כבודה.

★ ★ ★

הזקנות נמאסו

מו ההתחלה התאכזר הגורל לעאישא. נדמה כאילו כוח עליון תיכנן לקחת ממנה את כל הדברים המתוקים שבחיים, לתת לה כפיצוי רק שמות מתוקים.

כי השמות שסביבה הבטיחו כל טוב. שם אביה תופיק - שפירושו הצלחה. לאמה קוראים תופיק - שפירושו חוכמה. שם סבתה בהיגיה - כלומר שמחה, ושם אחיה ראדי - שפירושו מרצון. אך לשיא המתי-קב גמיע שם המשפחה: עסלי, שפירושו דבש.

תופיק, אביה של עאישא, לא היה בן המשולש. הוא לא נולד בכפר-קרע ולא גדל בו. מוצאו מכפר אלדיר שבירדן. כפר זה התפרסם בכל רחבי פלשתינה ז"ל, מעולם ומתמיד, כאויבו המושבע של הכפר הסמוך עתיל. שני הכפרים חיו, וחיים עד היום, בריב מתמיד. כמעט אין שנה שבה לא נופלים קורבנות בריב הכפרים.

באחד מימי שנת 1932 השהה תופיק באחת המערכות האלה. הוא הואשם ברצח של אחד מבני הכפר היריב. כיאה למסורת הערבית, הוא הוגלה מכפרו לעולם, ומצא מיקלט באחד מכפרי המשולש, ביראליסכה, שם גלו עוד לפניו כמה מבני המשפחה. אחרי זמן קצר התחתן תופיק עם אחת מכנות כפר-קרע.

כשנפטר, לפני שנים, הוכרחה אתו לע-בוד בשדות, כדי לפרנס את המשפחה. גם עאישא הצטרפה אליה. רוב הכסף שהרוויחו השתיים נחסך, כדי לעזור לראדי, הבן, להת-חתן. לפני כמה שנים הצליחו שלושתם לאסוף את המהרה. ראדי נשא אשה ואמו ואחותו היו מאושרות. אלא שגם הפעם לא ארך אושרן. כי הכלה הצעירה לא סבלה עם שתי הזקנות. נמאסה עלי האילמת הזאת והדבילית ההיא. צעקה באוזני בעלה. הבעל נעתר לה. הוא גירש את הסבתא ועב-אמו ושתי אחיותיו מן הבית. הן עזבו את הכפר, מצאו מיקלט בכפר-קרע, מקום מוצאה של האם.

★ ★ ★

המשטרה באה

טבת הרבה מן החיים ואיבדתי "הרבה", אומרת האם הבוכיה, אך לא חשבתי שאבד גם את הכבוד האחרון. לא חשבתי שבתי הבתולה תלד בן ללא נישואין.

במאי מוכשר יכול היה להפוך את סיפור זה של האם האומללה לסרט טראגי ואגרי שי ביותר. אפילו גורם אחד לא חסר בסיפור זה, כדי להציג את המיפגש הגורלי בין שתי תרבויות שונות.

הטראגדיה של עאישא התחילה באחד מימי שנת 1955. אותו יום ניכנסה לא ה-בית העני של המשפחה יחידת משמר הגבול. החיילים הסתובבו בחדר בו תפרה עאישא. הם אספו את כל הבדים שהיו שם, בטענה שהבד מורבת מירדן. כשנישאלה ה-אם מי הם בעלי הבדים, היא מסרה לה שמותיהם. הקצין הלך עם חייליו לבתי בעלי הבד, והתברר שכל הבדים עברו מכס-אך בודד החיילים מסתובבים מבית לבית, נשאר אחד מהם במקום. אותו נשארו האם ושתי בנותיה. האם, חלומה, מספרת את מה שקרה אחרי-כך. היא אפילו חתמה בטיבית

במדינה

דרכי אדם

שגריר האלוהים

דגל של מדינה זרה אינו מתנופף מעל ביתו, הוא אינו נוסע במכונית מפוארת, הנושאת מספר של מדינה זרה - ובכל זאת הוא שגריר. יתר על כן, גילו של השגריר, היחיד בישראל ששמו אינו מופיע ברשימה הרשמית של משרד החוץ הישראלי, הוא שלוש שנים. השגריר בן ה-3 ואשתו בת ה-4 מכהנים כשליחיו של הכל-יכול בכבודו ובעצמו: "אני השגריר של אלוהים", מכריז ניסלי בן ה-3 בגאווה.

חוטא עד הלידה. אנוס ניסלי אינו נראה בן שלוש כלל וכלל. למען האמת הוא נולד לראשונה לפני ארבעים ושלוש שנים בארצות-הברית. אך כיום הוא מוכן להכיר דהייורה רק בשלש השנים האחרונות: "אני גולדתי", הוא מסביר, "כאשר גיליתי לראשונה את האלוהים. האדם נולד רק כאשר הוא מגלה את האלוהים. עד אז חיו אינם חיים. והאלוהים האמיתי אינו אלא ישוע מנצרת."

"ומה היית עד שנולדת לפני שלוש שנים?"

"עד אז הייתי חוטא. חוטא עלוב ואומלל, שלא ידע כלל את האלוהים", ממחר ניסלי להבדיר, "אבל עכשיו גיליתי את האלוהים ואני חי חיים טובים ושלמים. בוא", הוא מזמין את איש שוחו, "הצטרף אלי לתפילה קצרה וגם אתה תגלה את האלוהים הגדול, הכל-יכול!"

הכרזה במסעי-אבל. כתב האמנתו של השגריר המיוחד הוגש השבוע בתל-אביב, בבית-משפט השלום. הוא הוגש בצורת כתב אישום מטעם משטרת ישראל נגד אנוס ניסלי, יליד ארצות-הברית. אך טקס הכרזתו כשגריר קויים לפני כן.

באמצע מסע ההלחיה של הרב מיימון המנוח, כשאלפים עמדו בחובות בדממה, התייצב לפתע גבר צנום וגבוה, בעל מבט טובלב ועיניים מבריקות המעפפפות ללא הרף על כסא באמצע הרחוב, והחל לקרוא בקול גדול: "הן עבדי בחרתי בו, ידידי רצתה נפשי, נתתי רוחי עליו, משפט לגויים יוציא!"

פסוק זה מספר ישעיהו, כשלעצמו, לא יכול היה להרגיז איש מהנוכחים. לכל היותר היו רוטנים על שאחד מהנוכחים בחר להביע את אבלו הפרטי באנגלית דת-קא. אך שגריר האלוהים אינו מסתפק ב-פסוק נייטראלי מעין זה ואנוס ניסלי, ב-מרכז ההמון הדתי הממתין להלחיה של הרב מיימון, החל לקרוא אליו בקול גדול ובאנגלית, לפקוח את עיניו ולראות את האלוהים האמיתי - את ישוע מנצרת.

אלמלא היו מספר שוטרים בקהל, היה אנוס ניסלי חוזר בלי ספק למקום ממנו נשלח: מלכות אלוהים. אך השוטרים הצילנו-הו מליניץ וניסלי נחת במקום זה במשטרה.

כאשר הוגש כתב האישום נגד השגריר, החסר כל חסינות דיפלומטית, לפי חוקי מדינת ישראל, סירב ניסלי לפנות לעורך-דין שיגן עליו מפני חוקי בני-אדם: "רק האלוהים הוא השופט האמיתי והוא ישפוט אותנו על כל מעשינו, ולא בני-האדם." אשתו של ניסלי, נראית ותיקה ממנו בשירות הדיפלומטי. היא גילתה את ה-אלהים שנה אחת לפניו והצליחה להראות לבעלה, שהיה אותה שעה מהגדס טלבויה, את הדרך האמיתית אל מרחבי האתר.

יחיד שאינו נראה מרוצה לגמרי מה-שליחות הוא בנו בן ה-12 של ניסלי, הלומד בבית-ספר עממי בתל-אביב. הוא עוד לא גילה את האלוהים, מתרץ האב, "אחרי-הכל, הוא עוד צעיר מדי!"

הווי

קיצור דרך: בנותיה, נעצר גבר שי-טיפס על קיר בית-הסוהר המקומי, הוכנס לכלא מבעד לשער הראשי. **דרך בטוחה:** בערד, הופסקה תנועת כלי הרכב לשעה ארוכה, לאחר שאחד ממנהלי העבודה ב-מקום טען שבדרך הונח מוקש, שהתגלה מאוחר יותר כמוט ברזל שבלט מהכביש. **בית-הפגישות:** בבאר-שבע, תבעה אשה גט מבעלה החיפאי, התחרטה בבית-המשפט, התחזקה בבכי בפני הדיינים כי תבעה את הגט כדי להתראות עם בעלה ולהשלים אתו. **סוציאליזם בימינו:** ביפו, החלו 250 תלמידים ללמוד תחת כיפת השמיים, לאחר שהוברה שביה"ס המפואר שנבנה רק לפני שנה הוקם על אומה של אדם פרטי, ובית-המשפט ציווה לפנותו.

קראתי את הספר "איך לעשות מה" מאת דן בן-אמוץ ומאו הספר הלבן לא צחקתי כל כך הרבה...

י. ויינשטיין,

אחזה, רחוב מוריה

תשבץ העולם הזה 1312

מחברת התשבץ היא כרמלה דונציה, מרחוב אושה 8, קרית מוצקין, העובדת מזה כשנתיים אצל עורך-דין חיפני. היא כותבת, כי בין בכיו של בנה הקטן - אביגדור - לצחוקו, פותרים היא ובעלה יוסף תשבצים ולפעמים אף מספיקים לערוך אותם. יפה מאד כרמלה, אבל איפה התמונות, איפה?

9	B	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
		19		18		17		16
				24		23		22
		28		27		26		25
				33		32		31
						36		35
				38		37		36
				43		42		41
						45		44
				47		46		45
						52		51
								50
						57		56
								55
								54
								53
								52
								51
								50
								49
								48
								47
								46
								45
								44
								43
								42
								41
								40
								39
								38
								37
								36
								35
								34
								33
								32
								31
								30
								29
								28
								27
								26
								25
								24
								23
								22
								21
								20
								19
								18
								17
								16
								15
								14
								13
								12
								11
								10
								9

- מאונן: 1. סיי-רפ, פפרש בעלת שני תרנים; 4. אחת הבירות באירופה הצפונית; 10. תואר הולנדי; 11. אויב; 13. נר; 14. חומר עשוי צמר; 15. אניה פסנת; 17. יחירת חשמל; 19. מורה; 20. חלק ה-צפח הנמצא בתוך הארסה; 22. תשלום חוב; 25. אות הנצי-חון; 26. חית בית; 27. נכח; 30. דיו; חוק; 32. עבורי; 33. צאצא; 34. מתי-נוע; 36. מלת שאי-לה; 37. נחמו; 39. צרופ של שני נעלי-מים) שירה של אניתו נמצא; 41. יודות; 42. מערב; 44. קרון העלאה; 46. תורה רחבה; 48. לאו; 50. מלת קריאה; 51. פוח; 53. בודר; 55. בהם; 57. דר; 58. חברת דלס; 59. תושבי ארץ ה-שמלה; 60. כלכלה. מאונן: 1. אדם המקבל כספי המת; 2. לאו; 3. צמחים המסחרים להבשיל; 5. 10 בניטטריה; 6. מושחת; 7. תבלון מורח; 8. תוננול; 9. צרופ שני נעליים) סכום שניתן לעני, שמחה; 12. ארון; 15. מער-ת; 16. השלכה; 18. החולב; 21.

- קרב; 23. הרבה; 24. שאינו בתנועה; 29. מדינה ברום-אמריקה; 31. באופן חלקי; 32. מלת שאלה; 35. עיר שהתריב יהושע; 37. חתוך; 38. נעה צעירה; 40. מקוה מים רבים; 41. שנשמה כאפו; 43. להם הסרבר; 45. לשכות; 46. מצורה; 47. לוח; 49. הר ה-מוכר שנה הוקם על אומה של אדם פרטי, ובית-המשפט ציווה לפנותו. קרב; 23. הרבה; 24. שאינו בתנועה; 29. מדינה ברום-אמריקה; 31. באופן חלקי; 32. מלת שאלה; 35. עיר שהתריב יהושע; 37. חתוך; 38. נעה צעירה; 40. מקוה מים רבים; 41. שנשמה כאפו; 43. להם הסרבר; 45. לשכות; 46. מצורה; 47. לוח; 49. הר ה-מוכר שנה הוקם על אומה של אדם פרטי, ובית-המשפט ציווה לפנותו. קרב; 23. הרבה; 24. שאינו בתנועה; 29. מדינה ברום-אמריקה; 31. באופן חלקי; 32. מלת שאלה; 35. עיר שהתריב יהושע; 37. חתוך; 38. נעה צעירה; 40. מקוה מים רבים; 41. שנשמה כאפו; 43. להם הסרבר; 45. לשכות; 46. מצורה; 47. לוח; 49. הר ה-מוכר שנה הוקם על אומה של אדם פרטי, ובית-המשפט ציווה לפנותו.